

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

з Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2:50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 16 франків
Поодинокє число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня, крім неділь і руских свят, о год. 6-їй пополудні.
Редакция, адміністрація експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня зичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «На сланим» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Зазив консерватиста.

Ми вже подали до відомости наших читателів факт, що правительство трудить ся дальше над примиренем Чехів, що оно не думає управляти проти Чехів, і що мабуть осіння сесія парламенту застане инше угрупованє сторонництв. Вісти наші (в дописи з Відня) походили з доброго жерела, так як ми стараємось наших читателів завсїгди найлучше поінформувати. Подібну вість принесло (хоч може дуже нерадо) і «Słowo Polskie» з 1. липня з Відня, кажучи, що «в найблизшій часі не предпримє правительство ніякого політичного кроку і аж з кінцем літа вийдуть цісарські розпорядженя язикові (?), котрі вдоволять Чехів і Німців. Поки-що заходить ся міністер Резек коло того, щоби позискати уміркованих Чехів. Про октройованє регуляміну ніхто не думає». «Słowo Polskie» взяло свою віденську телеграму з «Reichswehr-и» з 30. червня, де крім того було сказано, що правительство залишило також і думку про розвизанє парламенту.

Позаяк акція правительства в справі примиреня Чехів з Німцями веде ся зовсім тайно, то здає ся, що літний час з'ужують дневники і послї на пусканє в світ всяких здогадів, комбінацій і проєктів на будучє.

Ось і нині приходить нам занотувати щирий голос незвісного, але після слів «Information» поважного консерватиста, котрий каже:

«Сесія закрита. Поле до діяльности поза парламентом широке. Чи не час пошукати за виходом з лабіринту? Се обовязок кожного патріота, що перед всім думає про скріпленє нашої держави. Мабуть всі сторонництва бажають вже мира і спокою. Чогож би не подумати про

реформу нашої конституції, щоби відтак парламент здїяти активним? Хочемо мира, то не вільно ніякому сторонництву стояти уперто при своїй програмі, а треба вдати ся в переговори і компроміси. На разі не виступаємо з конкретними проєктами, але запрошуємо всіх європейських патріотів з всіх національних сторонництв, щоби призадумали ся над провідною мислею, котру тут кидаємо. Всі національні сторонництва суть до того обовязані, бо всіх голос має в наших очах рівну вагу. На разі кажемо, що не можна в Австрії переводити примиренє одностороннє. Не можна обмежити ся на поладнанє чєско-німецької справи. Нам треба порушити всі національні питання в Австрії рівночасно. Хоч би ми погасили чєско-німецький огонь, то національне питанє розгорить ся в других краях, в Тироли, Істриї, Дальмації, Корутанії, Стирії, Країні, на Шлеску, в Галичині та на Буковині. Вкінци треба упорядкувати і відносини національних меньшостей у самім Відні. Всі хибї треба усунути за одним помахом. А до сего діла повинен кождий приложити руку, кому дорога Австрія».

З зазивом незвісного консерватиста годимо ся вповні. Ми-ж від давна голосили конєчність уздоровленя парламенту не картелевою політикою і не строгшими регулямінами, а тим, щоби правительство взяло ся вже раз за уздоровленє сумних національних відносин у всіх коронних краях Австрії о мішанім населєню. Уздоровленє держави треба починати з долини, від народів. Парламентарна машина тісно звязана з судьбою народів в поодиноких краях. Доки сим народам не будуть дані їх права по мисли конституції з 1867 р. і основних державних законів, доти годі думати про здоровий і активний парламент центральний. Те, що робилось в нас від початку конституційної ери на поли національнім, було заєдно лише одностороннє і полученє з кривдою т. зв. національних меньшостей в по-

одиноких коронних краях. Основні закони державні не знають коронних країв. Закони ті знають лише рівноправність австрійських народів. Коронні краї — се яйце зозулї, вложєне в гніздо австрійської конституції. Лише рівноправність народів спасє Австрію і уздоровить парламент та сойми. Ідучи за сею мислею, домагав ся проте наш «Славянський Союз» в державній радї того, щоби в адресу до трону в 1897 р. вложено уступ, що парламент домагає ся від корони «переведеня рівноправности всіх австрійських народів», а не лише Чехів. Мисль сю заступали ми заєдно на кождім місци. Мисль тую підніс і пос. Білинський в хвили, коли лївица поставила свою зеленосвятну програму. Мисль ся остала провідною мислею і «нової правиці», що зложила ся зараз по дезерції Поляків і кат. людовців з «старої» правиці. Програма «нової правиці» каже виразно: ми будемо домагати ся «практичного переведеня національної рівноправности у всіх коронних краях, бо справді лише тоді буде можна подумати о внутрішнім мирі в державі і о активности парламенту. На жаль, теперішнє правительство не занєслось на се австрійське становище, про котре згадує незвісний консерватист. Їго політика є ще заєдно несміла, лїваруюча і односторонна. Може бути, що правительство не має доброго понятя о тім, що дїє ся в поодиноких краях о мішанім населєню і легковажить собі т. зв. національні меньшости. Незвісний консерватист звертає проте дуже справедливо увагу правительства на сю евентуальність, що по погашєню чєско-німецького жару такий жар розгорить ся (він вже і горить) і в других краях, і що Австрія не буде ще здоровою по щасливім поладнаню хоч би і чєскої справи.

Тількож! Чи в нас не писало ся вже

8 **І. ГУЦКОВ.**
УРИЄЛЬ АКОСТА.
трагедия в 5. актах.

Переклав з німецького Лев Лопатинський.

(Далі).

ЮДИТА.

Як, отче?

МАНАССЕ.

Тихо! Знаю, що тобі
Не видаєть ся Йохай, як герой
В весільній пісні, — але мудрість жизни
Наказує, щоб сьвіт побачив вас
Як наречених, як люблячу пару, —
А ви самі вже з серцем розчислїть ся.

ЮДИТА.

Чи думавш, що сей рахунок легкий,
Що дасть провїритись як «розхід і прихід»?

МАНАССЕ.

Досить! Акоста на обїд не прийде.
Заказую се в найострійшій тонї —
Не приводи мене до гвіву! Знаєш,
Що я не рад беруь ся за строгі мірп.
(Відходить).

3. Вихід.

ЮДИТА.

О, зимний розуме! Не можу я
Тебе понять, ні в грудь мою вщїпити!
Чи стане сил менї лицем хитрити
Любови усьміх, де ненависть чую,
Ненавидїти — де з любви горю?
Іде! Се він. Вже отвирає браму,
Поспїшними ступає ступінями,
А цвїти мов витають радо друга. —
Лиш я стою холодна, мов з мармуру!
Що здержує мене, що не пригорнусь
Єму до груди міцно, щиро, довго,
Щоб чув, як бєсь з любви до него серце.
Чому з тим криюь ся зі страху і стиду?
Позбутись мушу нерішучости,
Що ділить наші очи, уста й серце,
Лиш сьмілим вчинком я здобуду право
Для нашої любви — та чомуж
Дріжу ціла, спускаю вяло очи...

Четвертий вихід.

УРИЄЛЬ. — ЮДИТА.

УРИЄЛЬ.

Прийшов товаришко, як ви бажали, —
В тій думці, що нікого не застану.

ЮДИТА.

Прийшли лише тому, що я бажала!
Деж ви ховали ся? Чому втікаєте,

Про Бога, в сї тяжкі часи вражди!
Чого про вас я тут не чула?!

УРИЄЛЬ.

Про спір мій з синагогою вже чули?

ЮДИТА.

Юдиту не обходить синагога,
Лиш те, що Уриєль хотїв втечи!
Чи правда се, щоб ви могли жестоко
На завсїгди покинути мене?

УРИЄЛЬ.

Лишїть сердечну мову, будьте зимні.
Для жінки Йохая годить ся так!
Так мусить бути, мимо слюз і жалїв —
Тож не ятрїть заскорупїлих ран.

ЮДИТА.

Про втечу і не згадуїте.

УРИЄЛЬ.

Юдито!

ЮДИТА.

Гиджуь трусливим словом з ваших уст.

УРИЄЛЬ.

Ви-ж знаєте, у нас рядить родина!
Як хоче батько, так дитина мусить.
Окови, що з разу мов з стали, стануть

сотні рази про се, на що указує консерватист? Австрія тим нещаслива, що її лікарі лічать її на лад старинних єгипетських лікарів. Они сцільють части організму, а тут весь організм — дуже недужий. Чи жде правительство на обструкцію всіх покривджених народів? Як жде, то може такої обструкції і діждати ся.

Вінчане архики. Франца Фердинанда.

В райхштадскім замку відбуло ся вчора перед полуднем скромне, але дуже торжественне вінчане архики. Франца Фердинанда з графянкою Софією Хотеківною. Перед вінчанем панна молода одержала телеграму від гр. Голуховского, в якій повідомив її, що відручним писемом цїсар надав їй родове княже достоїнство з прїзвищем Гогенбург.

Молода пара, в окруженю лише своєї найближчої родини, станула о год. 11 перед вїтварем замкової каплиці. В першій парі весільного походу ішов архи князь Фр. Фердинанд зі своєю матерію архи княгинею Марією Тересою, в другій парі ішли сестри молодого, архики. Марія Анунціята і Елисавета. Відтак ішла молода в білій, атласовій сукні, прибраній міртом із брилянтовим диядемом на голові. По правій стороні теперішньої княгині Гогенбург ішов її вуйко, кн. Левенштайн, а по лівій голова родини Хотеків, гр. Кароль Хотек. Дальше ступали найближші кривії молоді, а після них охмістр двора архи князя, бар. Ностіц, котрий разом з кн. Левенштайном був офіціальним свідком вінчання. Кінчили весільний похід двірські дами і охмістр двора Марії Тереси, гр. Кавряні.

Акту вінчання доконав райхштадський декан о. Гікиш, який виголосив хорошу промову до новоженців. При кінци органи заграли гимн австрійський, який всі присутні вислухали стоячи, а відтак молоді вислухали тиху Службу Божу.

О год. 12 в полудне відбуло ся свідане для всіх гостей весільних, підчас якого мати, Марія Тереса, піднесла трикратній оклик в честь новоженців, який повторили всі присутні, а музика закінчила гимном. Після свідання відіхали новоженці на довший побут до замку Конопішт. Здовж дороги устала ся шкільна молодіж, засивала цвїтами дорогу новоженцям та працювала їх хоругвами і радісними окликами.

Руска колегія в Римі.

З кругів львівського духовенства пишуть нам у відповідь і на пояснене недавньої статі «Під фєральним числом», надісланої нам з Риму:

Незвичайно прикро вразила нас допись з Риму, поміщена в «Руслаї» ч. 134 з дня 28. червня с. р. під заг. «Під фєральним числом». Не хочеть ся справді вірити, щоби дописовате-

З часом для вас рожевими вінками!
Я знаю, що в житю сім мов в теплярні...

ЮДИТА.

Кажіть таке Акоста, як самотно
Йдучи, холодні сумніви несете.
Та не кажіть, от тут, при тїм столі,
Де вляли в груди мою тепло житя.
Забули вже сю бесїдку тихеньку,
Де в затиши ви про війни, про чвари
Всєсвїтної історії викладали?
О, Уриель, сеж той самий зїльник,
Де я при вашім рамени блукала,
І вказувала ріжні зєла вам,
А ви їх ріст пояснювали й назви.
Забули, як в огни, в шклянних посудях
Природу підчиняли своїй волі,
Бо з кременя, з металю та з ростин
Таємні сили добувати. — Якто,
А в вашій груді вєсь було-б мертве?
Чи там нічо вже з попелу не встане,
Нї з стали іскра, нї з отруї лік?
Нї, Уриель, ви будовали перед
Юдитою драбину мудрости
До неба, а тепер, коли стою
Високо у воздухах, в области
Відноу духа, витягаєте
Щєблі з під стїп? Не можу вже вернутись
Назад, з низьким та буденим убутись.

(Далі буде).

лем її був один з між «тринадцятки», та щоб се, що він в нїй написав, було відгомном душевного настрою питомців нашої рускої колегії. Уважаємо, що кожда здорова суспільність повинна підпомагати свою молодіж в поривах та змаганнях добрих та ідеальних, але остро осуджувати уємні сторони і против них виступати. Ми чули часом жалі та наріканя навіть нашої духовної молодіжи, але не входячи in meritum rei, о скілько були они оправдані, мусимо се піднести, що они богато, богато ріжнили ся тоном та формою від тону та форми молоденького дописователя з Риму. Будь що будь, то з найвисшими достоїнниками св. Церкви католицкої треба хотїти і в дописи інакше поводити ся...

Поминувши форму, пригляньмо ся одній річи. І так: Чи справді не вчать в Римі питомців «любви та пошанівку для рідної Церкви та її обряду, а старають ся всіма способами зробити з них оруда для її знищеня»? Історія каже нам що иншого: В ділі пок. еписк. Пелеша «Die Geschichte der Union» т. II. стр. 125 і сл. читаємо о однім з найбільших наших митрополитів під напором Риму вернув до обряду своїх дідів. Сам уродив ся з родичів кальвінів (давнійше православних) і вихований в кальвінізмі, навернув ся до Церкви католицкої. Принятий до грецкої колегії в Римі, основаної папою Григорієм XIII. під услівем, що верне до прадїдного обряду, довго вагав ся, аж доперва папа Климентій VIII. «befahl d-m jungen Rutski unter dem heiligen Gehorsam, den griechischen Ritus anzunehmen und sich eidlich verpflichtet, dass er in diesem Ritus bis an sein Lebensende bleiben wird». Пелеш в. с. стр. 126). І якжеж тут може бути мова о впливі на некористь нашого обряду? І богато инших вийшло з Риму мужів учених і щиро привязаних до св. Церкви кат. і дорожачих своїм обрядом. А в наших часах? Котрий з поміж питомців римських не оказовав любви для свого обряду? Чи може пок. кард. Сильвестер Сембратович? — котрому наша церковна провінція має завдячити своє духове відроджене: Чи може з між живучих ще людей, нами всіма свьятицями люблений та поважаний духовник львівської семинарії о. пралат Дольницький, що ціле своє житє посвятив студіованю славянського Богослужєня та обряду?

Чи може нам хто вказати якого иншого свьятицника вихованого в Римі, котрий би справді не дорожив своїм обрядом, або був єго ворогом? Тільки недоросток може щось подібного твердити та писати. А може тепер найповіишими часами змінили ся обставини в Римі? Так ні. — Нам всім добре відомо, що св. Отець папа Лев XIII. як-раз є одним з поміж тих намісників Христових, що найбільшою старанностию обгортає Схід. А для нас Русинів св. Отець оказав і оказує все при кожній спосібности свою вітцївску прихильність і любов. Таж єдино на се заложив св. Отець руску колегію в Римі, аби наші питомці привязали ся і полюбили католицку Церков і свій обряд. Цїлий устрій колегії має як-раз ту мету. Питомці слухають що дня славянської Служби Божої, в недїлі та в свьята співвають Вечірні і Службу Божу в церкві. Молитви відмавляють по руски, розмишленія і чтєнія духовні, по нашому. Учителя для обрядів і старославянського язика мають в особі о. Левцицкого. В чім отже може бути подразнене їх чувство?

Може ректор та міністер (завідатель майна) та братчики, всі Італіянци-Єзуїти відносять ся неприхильно до нашого обряду? І то ні, як-раз недавно мав нагоду пишучий ті стрічки гостити у себе в дома укінченого богослова з рускої колегії, (отже ще не висвьаченого, до целєбату ніхто єго не силував) п. К., випитував єго о всім і як-раз чув противне з єго уст.

Так попередній ректор як теперішній незвичайно добре відносять ся до наших питомців, до обряду і т. др. Отже деж тут може бути мова о стараню ся зробити наших питомців, орудиями для знищеня нашої рідної церкви і її обряду.

А що-до присяги, що дала найблизший почин до демострованя, то мусимо дуже жалувати наших питомців за їх — так би найделікатнійше виразити ся — за їх дитинний нерозум

та нерозвагу. §. I. приписаної форми каже так: Ego N., filius N., Diocesis N., plenam habens Institutum huius Collegii notitiam, legibus et constitutionibus ipsius, quas iuxta Superiorum explicationem amplector, me sponte subiecio, eosque pro posse observare promitto. — У нас в Галичині кождий ученик з трєтої класи гімн. переложить се без блуда на язик руский і обяснить, що, «leges et constitutines Collegii iuxta explicationet Superiorum» не означають більше як тільки то, що питомці мають стисло заховати порядок домашний після обясненя і волі настоятелїв, а затим, коли, о котрій годині треба рано вставати, коли і кілько годин треба ся вчити, в котрій час іти на пробу, коли їсти, що їсти і пр. Тому сьмішне є резонованє, як каже ся в дописи: «перша точка говорить, що питомець во всему мусить піддавати ся волі «суперіорів», т. зн. присягнемо, то они зможуть з нами вєсь зробити, навіть обряд накинуги. Де кум, а де коровай. Навіть якби сам дописуватель хотїв зміняти обряд, а хотїв се учинити після всіх приписів Церкви, то би му то так легко не пішло, як він собі то уявляє.

§. 3. каже: Spondeo pariter et iuro, quod volente Sacra Congregatione de Propaganda Fide statum Ecclesiasticum amplectar et ad omnes Sacros, etiam Presbyteratus Ordines, cum Superioribus visum fuerit, promovebor. Навіть і той параграф не грозить жадним небезпечєнством. А на щож церков позакладала семинарі та духовні колегії? На що видає мільони на удержанє і науку питомців, як не на се, аби з них виходили не люди свьятски, але свьятицники і то гідні свьятицники! І ми у Львові маємо в нашій семинарії 230 питомців, і фонд релігійний ложить на них рік річно кількадесят тисяч злр. не на се, аби они були поборцями податковими, чи там якими урядниками, але на се, аби були свьятицниками, і то свьятицниками достоїнними. І наших питомців львівських скорше не свьятить навіть по скінченю, аж тоді «cum hoc Superioribus visum fuerit». Преосв. епископат жадає від ректорату точних інформацій о поведєню кандидатів. Негідних не свьятять. Ту ціль церкви: мати з питомців будучих свьятицників, наші питомці рускі в Римі присягою скріпляють, що той намір Церкви по зможі виповнять. Алеж тут є мова о целїбатї, як се каже дописуватель: «що трєта точка присилує до заведєня целїбату». Але аби не говорити богато теоретично, то скажемо що, consuetudo optima legum interpretatio. Кого з поміж питомців руских в Римі силовано до целїбату? Ми маємо і старих і молодших свьятицників, що були на студиях в Римі і безженних і жонатих, але жаден на собі якоїсь то прєсії не дізнавав, а навіть і найповіишими часами з колегії рускої виходять свьятицники безженні і жонаті, так було минувшого і сєго року. Тому справді дитинним є розумованє о розуміню сєї присяги «тринадцятки». А на закінченє скажемо так щиро і отверго нашим молодшим братам: Не будьте справді «фєральними» у Вашім упрямстві, ані не виволїкайте публично Ваших немудрих упереджень, бо тим не приносите чєсти нї для себе, нї для нас, а противно можете оказати ся негідними тої печаливости, яку оказує для Вас св. Отець. Не є Ви першими в Римі, що складаєте ту роту присяги, бо її складали позавши від незабутої памяти Веняміна Рутского безпреривно майже аж по наші часи наші прадїди, діди та батьки, що при боцї св. Отця побирали своє образованє і вихованє в любви і привязанности до св. Церкви кат. і свого обряду, Ви передовсім займіть ся наукою та убагородненем Вашого серця, бо тільки тоді уринесете правдиву користь для св. Церкви кат., нашого обряду і народа.

А до Преосв. наших Владик, до котрих і Ви звернули ся, звертаємо ся і ми з умильною просьбою вглянути в справу і по батьківски наказати нерозважних, а в разі потреби, то сьміємо вказати, що в нашій семинарії львівській знайдуть ся молодці, що красше розуміють своє будучє званє і задачу, і готові далеко ліпше покористати ся наукою і всіми иншими даними в Римі, як дєхто з «фєральної тринадцятки».

Львівський свьятицник, бувший питомець колегії греко-рускої.

З політичного поля.

Імовірно, що в другій половині вересня правительтво скличе краєві сойми, щоби перевести в них ухвалу підвишки консумційного податку від спиритусу, призначеного на санацію краєвих бюджетів. Вищий податок від спиритусу обов'язував би від 1. січня 1901 року.

Екзекутивний комітет молодоческих послів відбув засіданє 26. червня в Празі. Ухвали задержано в тайні. Можна лише догадувати ся, що предметом нарад була ново почата акція правительтва в справі чешко-німецькій.

«Silesia», говорючи про державну німецьку мову, каже, що Поляки приймуть радо такий закон під услівами, що: 1) закон сей не буде октройований, а ухвалений в парламенті і 2) що язикові права польского народу в Галичині не будуть нарушені, що правительтво мало би заручити Полякам, що ніяке правительтво на будуче не змінить цісарского розпорядженя з 1849 р. Наколи донесенє «Silesia» вірне, то польске «Коло» заняло становище дуже неприязне супроти руского народа в Галичині.

«Linzer Volksblatt» д-ра Ебенгоха плаче на лівицю, до котрої йно-що так щиро прилягли католицкі людовці. Там сказано: «Панам з лівиці не до смаку те, що католицкі людовці змінили фронт (утекли з правиці. Прим. Ред.), то най би просто сказали, бо ми радше лишимо ся там, де доси були. Тільки згляд на добро (?) держави і країв міг би нас спонукати, щоби ми спільно станули до роботи з сторонництвами, з котрих проґрамою не симпатизуємо і на засади котрих не годимо ся. Ми не хочемо стати «потурайками» лівиці. Як би так мало бути, то ми будемо мовчати і лише в резервою будемо відносити ся до лівиці. Німецька державна мова потрібна в Австрії, але єї можна завести лише в порозуміню з неїмецькими народами Австрії». Др. Ебенгох — се факт — спав в часі послідного засіданя екзекутивного комітету правиці. Тим спанєм хотів він зазначити перед правительством, що він вже давно перейшов до дневного порядку над правицею. Тепер, видко, проспав ся др. Ебенгох і побачив, що заліз в табір, де справді кождий католицкий людовець буде лише «потурайком». Чи для добра держави др. Ебенгох збратав ся з лівицею? — ми сумніваемось. Проґрама лівиці не утешить держави.

НОВИНИ.

При зміні кварталу просимо Вп. передплатників о відновленє передплати. При сій нагоді просимо також дотичних Вп. передплатників, що мають які небудь залеглости о остаточне їх вирічанє. Ми зневолєні оплачувати все готівкою, тому не можемо на будуче нікому уділяти кредиту, отже Адміністрація була би принезолєна при дальшій триваню залеглостей висилку часосий безусловно здержати.

— Календар. Ві второк: гр.-кат. Методия; рим.-кат. Альфреда. В середу: гр.-кат. Юліяна; рим.-кат. Иосифа К.

— Засіданє комітету жєньского інституту відбуде ся в пятницю 6. липня о годині пів до 6. — а засіданє Виділу Руского Товариства педагоґічного, відбуде ся того самого дня о годині 6. де звичайно.

— 3 драматичного тов. ім. Котляревского. Засіданє артистично-технічної секції відбуде ся в четвер дня 5. л. липня с. р. о 8. год. вечером в комнатах «Рускої Бєсїди». На дневнім порядку: 1) Зміна регулярну незатвердженого Виділом Товариства. 2) Вибір нової штуки на найблизше представленє. 3) Внесеня й інтерпеляції. — Заряд просить всіх членів секції явити ся як найчисленнїше з огляду на 1. точку дневного порядку. Заряд.

— Виділ «Рускої Бурси в Бережанах» має честь повідомити Вп. Членів, що загалнь збори відбудуть ся д. 14. л. липня о 12. год. в кімнатах «Бурси». — Від Виділу «Рускої Бурси в Бережанах».

— Товариство руских ремісників «Зоря» у Львові, бажаючи кріпко сполучити свою дружину ремісничу і промислову в єї змаганях народних, культурних і економічних, постарало ся о величавий прапор «Зорі». В неділю дня 1. л. липня с. р. відбуло ся о годині 9. рано в церкві Успенія Прєсв. Богородици торжественне посвячанє того прапора. Члєни Товариства почетні, спомагаючі і дійсні згромадили ся в льокалі Товариства при ул. Краківській ч. 17. о годині 1/2 8. рано. — О годині 8. вирушив похід з прапором ул. Краківскою, Ринком і ул. Рускою до церкви Успенія Пр. Богородиці. Чин посвячаня прапору розпочав ся о год. 9., а доконав

го Вп. о. крїл. Павлюков, закінчивши сердечною промовою до Членів Тов. «Зорі». По сїм слїдувало вбитє памяткових цвяхів. Делеґації запрошених всіх руских товариств, редакцій та приватні особи, заслужені коло розвою Тов. «Зоря» вбивали по черзі свої цвяхи. В імени нашої редакції доконав сего п. Л. Лопатинський. Стрийска «Міщаньска Бєсїда» вислала делеґата зі своїм прапором, а цвях в єї імени вбив др. Е. Олесницький. Відтак відбув ся похід членів «Зорі», відпоручників Товариств і запрошених гостей з церкви до льокалю товариства, де наступило врученє прапора Товариству.

— Ректором львівської політехніки вибрано ново професора Німентовского, деканом виділу інженерії проф. Кароля Скібіньского, деканом виділу будови машин проф. Льва Сирочиньского, а виділу технічної хемії проф. д-ра Юліяна Медведского.

— Іменованя. Пан намісник іменував концептістів намісництва: Як Кульчицкого, Еман. Бохеньского, Каз. Погорєцкого, д-ра Влад. Гаваньского і Иос. Несьоловского, повітовими комісарями, а концептових практикантів намісництва: Евст. Льорєновича, д-ра Пет. Баравьского, Маріяна Каміньского, Едм. Юристовского, д-ра Богусл. Сволькєна, Юст. гр. Лєся і Витол. Годлевского концепістами намісництва. Дальше іменував п. намісник концептового практиканта намісництва Тад. Котовича і почтового офіціяла Стан. Свідєредского поліційними концепістами в етаті «дирекції поліції у Львові». — Президия краєвої дирекції скарбу у Львові іменовала комісаря сторожи скарбової Щєп. Козьборадького старшим комісарем в IX. ранзі, а поручника Володисл. Фрїдмана комісарем сторожи скарбової в X. ранзі.

— 3 армії. Старший інтендант війсковий Гавр Коцюба перенесений в стан спочинку. — Капітан 78. п. п. Григорий Грозик одержав відпустку на один рік до Львова.

— Переписало ся «Słowo Polskie», згадуючи оноді про виїзд цісаря до Ішлю і написавши, що «цісар виїхав туди на два місяці за урльоном».

— «Чесні жиди». Перед тернопільским судом присяглим покінчила ся оноді розправа п'ятох жидів, обжалованих за крадіж при пожежі в Скалі. «Чесні» жиди ратуєючи селяньске добро, кради, що попало їм в руки: постіль, візки, столи та богато иньших річий. При розправі переслухано 26 сьвідків, почім видано засуд: Ляйзор Фаєрберґ одержав півтора року в'язниці, Байль Дрєшєр 5 місяців, Бухбіндер 4 місяці, а двох прочих увільнено.

— Сцена в костелі. З Тернополя доносять, що дня 22. м. м. в тамошнім парохіяльнім костелі о. Вацник, що находит ся на відпустці, відправляв Службу Божу та печаяно дїстав помішаня ума. В божевільнім етаті о. Вацник почав кидати ся та кричати на о. Янера, який відправляв Богослужєне при иньшій олтарі. Нещасного відвезено сейчас до дому, а другого дня вислано на ліченє до годрнатичного заведеня в Сасові.

— На що здалася чесна обструкція? Она здалася на те, що німецькі послї стали вже меньше уживати того слова «обструкція», неначе би соромилсь обструкції. Се патолоґічна проява, више один гуморист. В штупі «der Alpenkö nig» Раймунда являєсь на сцені злісний і недобрый чоловік, котрий тим лічить ся з свого гніву і нагальности, що альпейский король наслїдує єго злість і нагальність. Злісний чоловічок мусить на те все дивити ся і в сей спосіб лічить ся з свого гніву і своєї нагальности. Таке сталось і з нашими обструкційними німчиками. Чехи наслїдували їх капітально лишє через шість годин, розбивали пульта, бубнили, трубили та сьпівали, а те повлякло на Німців так уморальняючо, що тепер всякий їх дневник осуджує строго обструкцію; чудує ся, як можуть послї — заступники народу, — так понизити своє достоїнство і здїтвачитись, щоби в парламенті допускатись такої пустоти і простаковатости? Німчики побачили себе в зеркалі чєскім — і мабуть поправлять ся... Ческа обструкція була потрібна до санації умів.

— Чєский редактор а православіє. З Відня доносять, що тамошний православний ціл сєрбский написав лист до редактора «Radikalni-x List-iv», в яким відмовляє єму приняти єго на православіє задля заборони висших властей.

— 3 Білгорода пишуть: Між двором, а митрополитом Інокентієм прийшло до малого непорозуміня. Пригода така. В часі побуту короля в Княжевичи забрав за бенкетом слово звисний з обязанности своєї для обох королів президент кабінету др. Владан Джорджевич і проголосив короля Александра сьвятим, навіть виспої катеґорії від сьвятого Юрія, що стоїть в великій почесті у Сєрбів і в Росії. Після урядових «Српске Новїне» сказав президент кабінету дослівно: «Я йно що питає о митрополита, чи св. Юрій тим є сьвятим, що поборов смока. О. митрополит відповів мені потакуючо. Як так, то наш король Александр є тричі сьвятим, бо він поборов трєх смоків, а сєрбский нарід вва-

жає єго вже нині сьвятим» (диви «Српске Новїне» ч. 122). Митрополит Інокентій, хоч відносьє ся до королівської родини дуже приязно, соблазвив ся річю Джорджевича і назвав єго богохульником. Відтак явив ся митрополит оноді на послуханє в короля і пожалував ся на президента міністрів за єго надмірну льояльність, що зрівняла ся з обожанєм короля. Король Александер не коньче ввічливо прийав жалобу мотрополита, неначе би єму жал стало, що митрополит не годить ся з судом шефа кабінету і замітив, що митрополит без потреби робить себе адвокатом сьвятости св. Юрія. З колїзії вивів обох екскороль Мілян. Він признав правду митрополитови, а Джорджевича назвав просто «балакливим бовтуно». На сїм покінчено діло, але в кругах двірских і політичних не хотять забути сю комісну пригуду і коментують єї на всі боки.

— 3 Градця доносять, що тамошне командо шестого корпусу має бути перенесєне до Любляни або Триєсту, а то по причині, що німецькі (льояльні?) націоналі відносьє ся вже від довшого часу ворожо проти війскової музики і війска взагалі. Они бойкотують просто ті гостиниці, в котрих грає війскова музика, або в часі гри сьпівують своє «Wacht am Rhein». Се наслїдки культу Біємарка пошєсть пруска. А правительтво? Оно ще голубить націоналів.

— Ц. к. Дирекція залїзниць державних оповіщує:

«Газета львівска» оголошує розписанє на доставу товченого і перєсіяного шутру, потрібного для ц. к. Дирекції залїзниць державних у Львові на рік 1901. Оферти владжені на приписаних формулярах має ся внести найпівнїйше до 20. липня с. р. до 12. години в полудне до висше названої ц. к. Дирекції. Близні условини сеї достави подані в «Газеті львівській», а можна їх також переглянути в Ш. бюрі ц. к. Дирекції зал. держ. у Львові.

— Дрібні вїсти. Славний оперовий тенор, наш земляк Гушалевич телеґрафував з Праги до «Буковини», що має намір дати концерти в Станиславові, Коломиї і Чернівцях. — З дроґобицького повіту виєміґрувало в остатних днях до Америки 100 жидівских родин. — Емеритовані урядники державні заходять ся около внесеня петиції в справі підвищеня пенсійної платні. В тій цілі устроюють они для 6. л. липня збори у Львові в «Мієкім Касині». — В Торках коло Бишова дня 27. м. м. ударив грім в коні на пасовиску. Коні погибли на місци, а властители коний, котрий сховав ся під них від дощу, спаралїжувало толуб і ноги. — Дня 28. м. м. відплинув з Лондону транспортвий корабель «Оратава» з 1180 воляками до полудневої Африки. Трєтого дня подорожи стрїтив ся «Оратава» з ольденбургским пароходом торговельним «Бремен», причім сеї останній розбив ся і потонув в морю. «Оратава» успів виратувати всіх людей з потапаючого корабля, але сам був так ушкодженый, що мусїв сейчас прибити до берега та висадити війско на сушу. — В Лінду застрїлила ся п-на Валєнтина Штриґівна, своячка б. намісника Горішної Австрії. Причина самоубїєства невїсна. — Черновецкий університет буде обходити в жовтні 25-літній ювілей свого істнованя.

Телеґрами.

Інсбрук, 2. липня. Намісництво розвязало всі студєнські буршеншафти.

Рим, 2. липня. Палата послів прийняла уложеній осїбною комісією проєкт нового регулярнїну нарад.

Бремен, 2. липня. В тутєшних деках вибухнула пожежа, яка обняла кораблі «Бремен», «Салья», «Мєн» і «Фєнїция». Корабель «Вільгельм Великий» ще в пору вицофано на повне море. Богато подорожних, що їх огонь заскочив на кораблях, вискочило до води, а богато згинуло в полумінях. Після приближеного обчисленя коло 100 осіб стратило жите.

Париж, 2. липня. Князь Фердинанд болгарский приїхав incognito на виставу. Прибули сюди гр. Голуховский і угорекій міністер Дараний.

Відень, 2. липня. «Pol. Corresp.» доносьє, що Россия і Японія мають вислати по 20.000 воєвїк до Китаю.

Шанґай, 2. липня. Бюро Райґєра доносьє, що німецького посла, коли він спїшив до Чунґ-ліямену (уряду заґраничних діл), напала товня і побила так тяжко, що він помер незававом.

Льондон, 2. липня. Доносьєть урядово, що водна комунїкація межи Таку а Тїєнтсіном відбуває ся без перешкоди.

Петєрбург, 2. липня. Після урядових донєсєнь з Китаю, часть населєня, що не симпатизує з Боксєрами, віддала ся під російську опіку.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд до Львова		Поїзд зі Львова	
посп. особ.	приходить о годині	посп. особ.	відходить о годині
1-35	6:10 з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	1-33	6:25 до Лавочного (Мункача, Пешту)
	6:20 з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	2-08	6:30 до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
	6:46 з Брухович, шод. від 13. мая до 16. вер. вк.		6:43 " " " " " " " " " " " " " " " "
	7:45 з Янова	8-30	6:35 до Станиславова, Підвисокого, Потутор
	7:40 з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	2-55	8:40 до Кракова (Відня, Варшави), Стружа
	8:00 " " " " " " " " " " " " " " " "		9:00 до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)
	8:05 з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		9:15 до Янова
	8:15 з Сокаля, Рави рускої	2-55	9:25 до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Пiдз.
	8:50 з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:42 " " " " " " " " " " " " " " " "
	11:45 з Ядослава і Любачова		9:55 до Чернівців, Станиславова
	11:55 з Станиславова (Кересмезе, Потутор)	10-20	10:20 до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова
	12:55 з Янова	1-25	10:25 до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята
	1:15 зі Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	2-15	10:40 до Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і свята
2-20	3:14 а Бругович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	3-05	10:45 до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
2-35	5:17 з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	3-15	10:50 до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.
	5:40 " " " " " " " " " " " " " " " "	3-26	10:55 до Брухович шод. від 1. мая до 16. вер.
1-45	5:45 з Кракова	3-30	11:00 до Рашева, Хирова, Любачова
	5:55 з Чернівців, Іцкан		
	6:00 з Сокаля, Белзця і Любачова		
Ніч		Ніч	
8-40	7:24 з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	12-40	6:10 до Станиславова
2-31	8:28 з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)		6:13 до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. марта 1901 щоденно
12-20	8:50 з Брухович від 13. мая до 16. вересня шод.		6:30 до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)
	9:23 з Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.		6:50 до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша
			7:10 до Тернополя дворець головний
			7:33 " " " " " " " " " " " " " " " "
			7:25 до Сокаля і Рави рускої
			7:48 до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і св.)
		2-51	9:12 до Янова від 1. мая до 15. вересня
			10:40 до Чернівців і Іцкан
			10:50 до Кракова, Відня, Варшави
			11:00 до Підволочиск, Бродів дв. голов.
			11:25 " " " " " " " " " " " " " " " "
			4:15 до Кракова, Відня, Берліна, Самбора
			4:45 до Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.

ЗАМІТКА: Ісга нічна часять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський рівнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Я Анна Чільяг

з моїм 180 сантим. довгим, густим великанським волосем «Льорелля» одержала ті по 14-місячнім ужиттю помади винайденої мною. Помаду сю узнали усі найславніші поваги, яко одинокое средство проти випаданю волося, як також для скріплення поросту цибульок; у мущин скріплює повний та буйний поріст бороди і надає волосям в коротці природний полиск та густість і хоронить зарозом перед передчасним сивінем волося до найпізнійшої старости.

Ціна одного слоїка 1 зр., 2 зр., 3 зр. і 5 зр.

Висилає поштою що дня за попередним присланєм належитости або за посліплатою просто з фабрики.

Anna Csillag,
Wien I, Seilergasse Nr. 5.

19-20

**ПЛАШІВСКА
парова фабрика
дахівок і цегол**

Стоваришене зареєстр. з ограниченою порукою,

Бюро в Кракові, ул. св. Гертруди ч. 8
поручає:

дахівки подвійні вальцовані — системи вінербергської — барви червоної або чорної;
рурки дренові різної величини.

Доставу дахівок обіймає для вигоди П. Т. разом з критем.

Цінники і прібки висилає даром.

Упрашає о численні замовленя

20—20

З а р я д.

Артистичне заведење ритовниче малярства шильдів. відливаня, таблиць, виріб печаток кавчукових і великий вибір кавчукових друкарень

Генрик Шапіра

Львів, ул. Коперника ч. 3 (побіч антики Вл. Миколяша).

Виконує дуже красно всілякі роботи, а іменно: печатки кавчукові і металеві для громад і урядів царохіяльних. Шильди мальовані на шклі, дереві, блясі та полотні. Всілякі лякерования, позолочуваня хрестів. Таблиці і шильди лянні з різних металів, таблиці надгробні і назви улиць, числа на доми.

Гравури на металю та дорогих камінях, печатки, штанци, відзнани, букви, монограми, герби і гузики до упряжи та ліберні. Марки печаткові, бляшки шпунт. для броварів. Нумератори і стемплі на датум. Обцяги до пльомб, шабльови. Краска до печаток та хемічна краска до білзани.

Цінники даром і франко.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНЪСТЕРЪ“

перше і одинокое руске Товариство асекураційне, припоручене Вєч. Духовенству і всім вірним Впреосв. Митрол. і Преосв. Еп. **Ординариатам** всіх трех епархій, обезпечає будинки, уряджене домашне, скот, господарскі звяряди, збіжє в зерві і солі, сіно в стогах і будинках **против шкід огневих.**

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 висписать:

Фонд резервовий	245.814	кор.	52	сот.	} 486.145 кор. 92 сот.
Резерва премій	148.480	"	—	"	
" спеціальна	1.684	"	80	"	
Фонд основний	72.000	"	—	"	
" емеритальний	18.166	"	60	"	

Тарифи «Днѣстра» дуже умірковані, услівя обезпечень кори тні, а шкоди ліквідують ся безпроволочно. До кінця 1899 року вивисили виплачені шкоди 1,669.565 кор. 38 сот. Поліси «Днѣстра» приймає Банк краєвий і Каса ошадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Святині, Городенці, Теревовлі і Заліщиках при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись через «Днѣстеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услівя представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язичі. **Зголошеня** о уділенє агенцій в окрестностях, де нема близько агентів «Днѣстра», приймає ся. «Днѣстеръ» виплатив агентам, по конець 1899 р. провізії 216.714 корон.

Львів, ринок ч 10. (дім «Прессьвіти»)

Всілякі

КУПОНИ

Вильсовані

цінні папері

виплачує без погручени провізії або конгів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Пожилки для членів Тов. взаїмн. обезпеч. «Днѣстеръ» на 1/10 і 1/10 додатку на копія вад.